विदूषकः ॥ अपवार्य ॥ उबट्ठिदं णअणमहु सण्णिहिदं अक्खिअं च । ता अप्पमत्तो दाणिं पेक्ख ।

॥ ततः प्रविशत्याचार्यप्रत्यक्ष्यमाणाङ्गसौष्ठवा मालविका ॥

विदूषकः । पेक्खदु भवं । ण खु से पडिच्छन्दादोबि हीअदि महुरदा ।

राजा ॥ अपवार्य ॥ वयस्य

चित्रगतायामस्यां कान्तिविसंवादशङ्कि मे हृदयं ।
संप्रति शिथिलसमाधिं मन्ये येनेयमालिखिता ॥ २३ ॥

गणदासः । वत्से मुक्तसाध्वसा सत्वस्था भव ।

राजा ॥ स्वगतं ॥ अहो सर्वास्ववस्थास्वनवद्यता रूपस्य । तथा हि

दीर्घाक्षं शरदिन्दुकान्तिवदनं बाहू नतावंशयोः
संक्षिप्तं निविडोन्नतस्तनमुरः पार्श्वे प्रमृष्टे इव ।
मध्यः पाणिमितो नितम्बि जघनं पादावरालाङ्गुली
छन्दो नर्तयितुर्यथैव मनसि श्लिष्टं तथास्या वपुः ॥ २४ ॥

मालविका ॥ उपगानं कृत्वा चतुष्पदवस्तुकं गायति ॥

दुल्लहो पिओ तस्सिं भव हिअअ निरासं
अम्मो अपङ्गओ मे फुरइ किंपि वामओ ।
एसो सो चिरदिट्ठो कहं उबणइदव्वो
णाह मं पराहीणं तुइ गणअ सतण्हं ॥ २५ ॥

॥ ततो यथारसमभिनयति ॥

विदूषकः ॥ अपवार्य ॥ भो वअस्स चदुप्पदअत्थुअं दुवारीकरिअ तुइ उबट्ठाबिदो विअ अप्पा अत्तभोदीए ।

राजा । सखे एवमावयोर्हृदयं । अनया खलु